

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. november 2010
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Rikke Ørum Petersen
Sagsnr.: 2010-0030-0127
Dok.: 18653

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 257 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S).

Lars Barfoed

/

Anne Kristine Axelsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 257 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes forklare, hvorfor Justitsministeriet ikke benyttede den hjemmel, som justitsministeren selv har indskrevet i § 15, stk. 16, i lov nr. 539 af 8. juni 2006 om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love. (Digital tinglysning), som ændret ved § 2 i lov nr. 504 af 12. juni 2009, hvorefter ”Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til anmeldelsen i forbindelse med konvertering af papirbaserede pantebrev til digitale pantebrev.””

Svar:

Med lov nr. 504 af 12. juni 2009 blev der foretaget en ændring af bl.a. loven om digital tinglysning (lov nr. 539 af 8. juni 2006). En af de ændringer, som blev foretaget, vedrørte behandlingen af konverteringer. Med ændringen fik visse af de autoriserede anmeldere mulighed for afgiftsfrit at omdanne papirbaserede pantebrev til digitale pantebrev ved at foretage aflysning af det papirbaserede pantebrev og samtidig lyse et nyt tilsvarende digitalt pantebrev.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at denne del af forslaget havde til hensigt at mindske arbejdet i forbindelse med konvertering af visse papirbaserede pantebrev til digitale pantebrev og dermed begrænse de administrative byrder forbundet med konverteringerne. Endvidere fremgår det, at Finansrådet og Realkreditrådet havde tilkendegivet, at bankerne og realkreditinstitutterne af ressourcemæssige grunde forventedes at benytte den nye løsning frem for at sende pantebrev til konvertering til Tinglysningsretten. En forudsætning herfor var, at de to ordninger blev ligestillet afgiftsmæssigt. Det blev som følge heraf foreslået, at autoriserede anmeldere afgiftsfrit kunne foretage aflysning af et papirbaseret pantebrev uden forudgående konvertering og samtidig tinglyse et nyt tilsvarende digitalt pantebrev.

Det var på den baggrund forventningen, at den finansielle sektor i vidt omfang ville benytte sig af den mulighed for afgiftsfrit at omdanne papirbaserede pantebrev til digitale pantebrev, som der umiddelbart forud for idriftsættelsen af det digitale tinglysningssystem var skabt hjemmel til med § 2, nr. 5, i lov nr. 504 af 12. juni 2009.

Vedrørende udnyttelsen af hjemlen i § 15, stk. 16, i loven om digital tinglysning, kan Justitsministeriet oplyse, at ministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af de administrative forskrifter for tinglysning i det nye

digitale tinglysningssystem efter idriftsættelsen af den digitale tingbog, drøftede spørgsmålet om udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen med Tinglysning retten. Som ved udnyttelse af de øvrige bemyndigelsesbestemmelser, der førte til fastsættelse af administrative krav til anmeldelser i den digitale tingbog, var det af afgørende betydning, at de krav, som blev stillet til en anmeldelse, kunne understøtte og aflaste sagshåndteringen ved Tinglysning retten. I forbindelse med drøftelserne tilkendegav Tinglysning retten, at retten ikke fandt det nødvendigt at fastsætte krav til anmeldelsen af konverteringssagerne. Justitsministeriet valgte på den baggrund ikke at udnytte bemyndigelsen.

Ud over de generelle drøftelser vedrørende udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 16, som Justitsministeriet havde med Tinglysning retten i forbindelse med udarbejdelse af de administrative forskrifter, rejste Justitsministeriet også spørgsmålet om behovet for en regulering af konverteringssagerne i forbindelse med, at ministeriet – som deltager i Domstolsstyrelsens brugergruppe – i juni 2009 modtog Tinglysning rettens udkast til overgangspapir. Med udgangspunkt i overgangspapirets bemærkninger om konvertering af pantebreve, herunder at konvertering af et større antal pantebreve skulle aftales nærmere med retten, rejste Justitsministeriet spørgsmålet om behovet for en regulering af kravene til anmeldelsen af pantebreve til konvertering. Det var imidlertid ikke Tinglysning rettens opfattelse, at der var behov for en sådan regulering.

Henset til den gennemførte lovændring vedrørende de autoriserede anmelderes håndtering af konverteringer sammenholdt med at Tinglysning retten ikke fandt en regulering og håndtering af særlige krav til anmeldelsen af konverteringssager nødvendig eller påkrævet, valgte Justitsministeriet ikke at udnytte hjemmelsbestemmelsen. Justitsministeriet lagde i den forbindelse også vægt på, at der ikke i øvrigt forelå oplysninger, der talte for, at der var et behov for at foretage en sådan regulering.